

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/135/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011033
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2322011033.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 31T/66/2022 – 137 zo dňa 15.05.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.05.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 31T/66/2022 – 137 zo dňa 15.05.2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. F. XXX/XX, G., časť H. H. I., okr. Dunajská Streda, podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta č. 1Pv 383/21/2202 zo dňa 17.08.2022 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe,

že

v presne nezistenom čase do 6.05 hod. dňa 28.08.2021 ako zamestnanec v objekte skladu spoločnosti Amazon Fulfillment Slovakia s.r.o. so sídlom Amazonská 4753/1, Sereď nezisteným spôsobom odcudzil Smart hodiny značky Apple Watch SE 44mm v hodnote 299 €, ktoré si odložil do tašky, ktorú mal v osobnej skrínke v šatni, kde mu uvedené Smart hodinky boli pri kontrole skrínky dňa 28.08.2021 nájdené, čím spôsobil poškodenú spoločnosť Amazon Fulfillment Slovakia s. r. o., so sídlom Amazonská 4753/1, Sereď, IČO: 51 029 600 škodu vo výške 299 €,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 137-142.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, ktoré písomne odôvodnil na č.l. 141.

Okresný prokurátor sa nestotožnil so záverom okresného súdu o tom, že v predmetnej veci súd nemal nado všetky pochybnosti preukázané, že skutok spáchal práve obžalovaný. Poukazuje na výpoveď svedka J. z prípravného konania, ktorý uviedol, že obžalovanému žiadne Apple hodinky nedal. Dal mu iba jedenkrát hodinky zn. Casio za účelom opravy. Hodinky Apple nevedel ani opísať, nakoľko nevedel o aké hodinky sa jedná. Uviedol tiež, že nevie, prečo ho obžalovaný do tejto veci mieša, má čisté svedomie, nemá dôvod nepovedať pravdu. V ďalšej výpovedi svedka z prípravného konania vypovedal totožne, nežiadal tlmočníka, čo svedčí o tom, že nemal potrebu svoju pôvodnú výpoveď meniť. Okresný súd nijakým spôsobom nehodnotil zmenu výpovede svedka J., ktorý už na hlavnom

pojednávani výpoveď z prípravného konania poprel a vypovedal v prospech obžalovaného. Zmenu výpovede hodnotí ako účelovú, v snahe napomôcť dlhoročného priateľovi. Tento svedok uviedol, že hodinky dal obžalovaného dva mesiac pred skutkom, avšak je zrejme, že uvedené hodinky boli odoslané zo skladu len 24 dní pred skutkom, čo absolútne vylučuje tvrdenie svedka. Toto tvrdenie nekorešponduje ani s tvrdením obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že hodinky mu dal svedok asi dva týždne pred skutkom. Je nanajvyš podozrivé, že predmetné hodinky, ktoré mal obžalovaný opraviť si ponechal v taške, ktorú so sebou stále nosil a keď išiel do práce, nechal ju v skrinke a na pracovisko ju nebral. Práve fakt, že obžalovaný v čase spáchania skutku pracoval na pracovisku, kde mal k tomuto tovaru prístup dostatočne preukazuje, že hodinky ukradol práve obžalovaný, keďže hodinky sa našli práve v jeho skrinke. Pokiaľ ide o svedkyňu K. B., aj táto na hlavnom pojednávaní vypovedala odlišne ako v prípravnom konaní, pričom aj jej výpoveď vyvoláva opodstatnené pochybnosti o ovplyvňovaní svedkyne zo strany obžalovaného, keďže ide o samotného manžela svedkyne. Vzhľadom na odvolaciu argumentáciu prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne, nestotožnil sa s odvolacími dôvodmi prezentovanými prokurátorom v odvolaní. Pokiaľ ide o rozpory vo výpovediach svedkov, na ktoré prokurátor poukázal, k uvedenému obžalovaný uvádza, že prokurátorka na hlavnom pojednávaní nenavrholo odstraňovanie rozporov vo výpovediach, preto je jej námietka nedôvodná. Samotná skutočnosť, že obžalovaný mal prístup k širokej škále produktov nepreukazuje jeho vinu zo spáchania skutku. Svedkyňa K. B. opakovane potvrdila skutočnosť, že svedok J. skutočne dal obžalovanému smart hodinky Apple. Rozpory vo výpovediach svedkyne sa pritom netýkali podstatných okolností, navyše, rozpory boli na hlavnom pojednávaní odstránené. Obžalovaný poukazuje na to, že na ustálenie viny nestačí len pravdepodobnosť spáchania skutku obžalovaným, vina musí byť nad akékoľvek pochybnosti preukázaná. Poukazuje tiež na nezákonný spôsob začatia trestného stíhania, ktorý má za následok nulitu následných úkonov. Na obranu tiež uviedol, že hodnota odcudzenej veci nepresiahla sumu 266,-Eur. Obžalovaný navrhuje odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 14.05.2024 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave a obhajkyne obžalovaného. Verejného zasadnutia sa nezúčastnil obžalovaný, ktorý svoju neúčast' vopred ospravedlnil a udelil súhlas na konanie a rozhodnutie v jeho neprítomnosti a tiež tlmočníčka, na čo odvolací súd vyhlásil uznesenie, ktorým rozhodol, že verejné zasadnutie vykoná v ich neprítomnosti. Zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol vyhovieť odvolaniu v plnom rozsahu. Obhajkyňa obžalovaného navrhla podľa § 318 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 228 ods. 2 písm. d) Trestného poriadku, aby odvolací súd trestné stíhanie prerušil s poukazom na pozastavenie účinnosti novely Trestného zákona uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL.ÚS 3/2024, pretože novela má zásadný vplyv na posúdenie trestnosti skutku, keďže podľa novej právnej úpravy už vzhľadom na výšku spôsobenej škody nepôjde o trestný čin. Ak odvolací súd nevyhovie návrhu na prerušenie konania, navrhla, aby odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Zásada náležitého zistenia skutkového stavu je jednou z kľúčových zásad trestného konania a je úzko prepojená s ostatnými zásadami, najmä so zásadou stíhania len zo zákonných dôvodov, zásadou prezumpcie neviny i práva na obhajobu. Náležité zistenie skutkového stavu je základným predpokladom na to, aby trestné stíhanie bolo vedené v súlade so zákonom a je zároveň podmienkou pre vydanie

spravodlivého rozhodnutia, a to nielen čiastkového rozhodnutia orgánu činného trestom konaní v jednotlivých štádiách trestného konania, ale predovšetkým konečného rozhodnutia súdu o vine a treste obžalovaného. Zásada zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností sa vzťahuje predovšetkým na zabezpečovanie dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní, keď dôkazné bremeno v kontradiktórnom procese nesie prokurátor. Poznanie skutkového stavu v takom rozsahu, aby bolo možné urobiť záver o vine či nevine obžalovaného, je súčasne predpokladom spravodlivého rozhodnutia súdu, ktorý zaň rovnako nesie procesnú zodpovednosť. Preto má možnosť rozsah dokazovania korigovať. V prípade, že pri objasňovaní skutkového stavu vzniknú dôvodné pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť ani dodatočne vykonaným dokazovaním, je potrebné pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) pristúpiť k prijatiu oslobodzujúceho rozhodnutia a konštatovať, že obžaloba dôkazné bremeno neunesla. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4To/8/2015 z 31. januára 2018)

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Platí, že ak je možné v trestnej veci dospieť na základe vykonaného dokazovania k niekoľkým, čo do pravdepodobnosti rovnocenným skutkovým verziám, má súd povinnosť prikloniť sa k tej z nich, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia, tzn. povedie k oslobodeniu spod obžaloby z dôvodu § 285 písm. c) Trestného poriadku (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. júla 2019, sp. zn. 2 To 13/2018)

Okresný súd pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsoby vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, tak ako namietal okresný prokurátor v odvolaní. S poukazom na rozsah a spôsoby vykonaného dokazovania podľa odvolacieho súdu dospel aj k správnym právnym a tiež skutkovým záverom, t.j. že po vykonanom dokazovaní nebolo možné s absolútnou istotou urobiť záver o tom, že skutku na podklade obžaloby sa dopustil obžalovaný.

Odôvodnenie výroku o vine musí byť výrazom úplne jednoznačného, dôvodné pochybnosti nevzbudzujúceho záveru, že sa práve obžalovaný dopustil skutku, uvedeného vo výroku rozsudku, že tento skutok vykazuje znaky niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona v spojení so znakmi všeobecnej časti. Rozsudok opretý len o pravdepodobné zistenie viny nemá náležitú morálnu váhu a nie je spoločnosťou hodnotený ako akt spravodlivosti.

Za dôvodnú pochybnosť možno pritom považovať takú pochybnosť, ktorá by spôsobila, že sudca alebo orgán činný v trestnom konaní po dôkladnom, nestrannom zhodnotení všetkých dostupných dôkazov by bol tak nerozhodný, že by nemohol povedať, že získal ustálené presvedčenie o vine obžalovaného. Je to teda taká pochybnosť, ktorá by u rozumnej osoby zapríčinila, aby zaváhala alebo zastala pri vybavovaní dôležitej životnej záležitosti. Nízke požiadavky na istotu zvyšuje nebezpečenstvo justičných omylov a naopak požiadavka istoty skutkového zistenia bez dôvodných pochybností potom podstatne zvyšuje autoritu práva, pretože rozsudok opretý len o pravdepodobné zistenie viny nemá náležitú morálnu váhu a nie je spoločnosťou hodnotený ako akt spravodlivosti. Preto požiadavku bezpečného skutkového zistenia bez dôvodných pochybností nie je možné zamieňať s nebezpečnou teóriou, že stačí pravdepodobné usvedčenie páchatela.“ V trestných veciach totižto musia byť dôkazy nad slnko jasnejšie (lat. In. criminalibus probationes debent esse luce clariores).

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že skutok tak ako je uvedený v obžalobe sa stal, keďže hodinky Apple Watch SE 44mm, výrobného čísla SH4HFD1YTQ07Y, ktoré sa dňa 28.08.2021 našli v osobnej skrínke obžalovaného ako zamestnanca poškodenej spoločnosti AMAZON Fulfillment Slovakia, s.r.o., so sídlom Amazonská č. 4753/1, Sereď, patrili poškodenej spoločnosti Amazon (viď výpoveď svedka I. D. – špecialistu na oddelení prevencie strát poškodenej spoločnosti Amazon).

V konaní však nebol zabezpečený žiaden priamy dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že predmetné hodinky skutočne z pracoviska odcudzil obžalovaný, tieto následne uložil do svojej osobnej skrínky. O vine obžalovaného mali svedčiť výpovede svedkov L. J. a podporne manželky obžalovaného K. B. z prípravného konania, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný tieto hodinky nevlastnil, svedok J. mu ich pred skutkom nedal, tento dokonca nemal vedomosť ani o vzhľade hodínok, ani o tom, prečo obžalovaný

uviedol práve jeho osobu, ktorá mu hodinky mala pred skutkom dať za účelom opravy. Je pravdou, že obaja svedkovia v prípravnom konaní vypovedali odlišne, ich výpovede neboli v súlade s výpoveďou obžalovaného (hoci svedkyňa K. B. pripustila, že obžalovaný v spoločnej domácnosti mal okrem iných aj hodinky zn. Apple Watch, ktoré spoločne zakúpili a tiež, že sa jej obžalovaný zmienil o tom, že mu svedok J. hodinky zn. Apple Watch dal za účelom opravy). Na hlavnom pojednávaní však svoje výpovede zmenili, vypovedali v prospech obžalovaného tak, že predmetné hodinky pochádzali od svedka J.. Odvolací súd však, ani pokiaľ by akceptoval ako rozhodné dôkazy výpovede svedkov z prípravného konania, nemôže súhlasiť s názorom prokurátora, že ide o dôkazy, ktoré jednoznačne preukazujú, že skutok spáchal obžalovaný. Aj v prípade, že by sa skutočne preukázalo, že svedok J. obžalovanému hodinky zn. Apple Watch nedal, ide len o nepriamy dôkaz, ktorý bez priameho usvedčujúceho dôkazu nemá relevanciu. Výpovede z prípravného konania by boli osamotenými, navyše nepriamymi dôkazmi, ktoré neboli podporené žiadnymi ďalšími dôkazmi. Odvolací súd pripúšťa, že zmena výpovedí svedkov mohla byť motivovaná ich blízkym a kamarátskym vzťahom, avšak to nepreukazuje spôsob, akým sa hodinky dostali do skrinky obžalovaného a či boli odcudzené práve obžalovaným.

V skrinke obžalovaného sa okrem odcudzených hodínok našli aj ďalšie veci (smart hodinky Samsung, nabíjačka na hodinky Samsung, slnečné okuliare zn. Tommy Hilfiger, a ďalšie), ktoré nepatrili poškodenej spoločnosti, čo vyvoláva pochybnosť o tom, že by sa obžalovaný skutočne dopustil krádeže. Ani konštatovanie, že obžalovaný pracoval v priestore, kde dochádzal do styku s rôznymi predmetmi, ktoré boli buď expedované alebo prijímané späť poškodenu spoločnosťou neznamena, že to bol práve obžalovaný, kto odcudzil predmetné hodinky. Hodinky sa našli v skrinke obžalovaného, ktorý však mohol kľúč odovzdať inej osobe za účelom uschovania vecí (je irelevantné či veci pochádzajúcich z krádeže, alebo osobných vecí), rovnako mohol pre inú osobu uschovať veci vo svojej skrinke bez toho, aby ich sám odcudzil. Obžalovaný nebol priamo pristihnutý pri čine, nebolo preukázané, že by v súvislosti s plnením pracovných úloh prišiel do priameho kontaktu s hodinkami ako tovarom, ktorý bol vrátený zákazníkom, že by tento tovar rozbalil, hodinky odcudzil a následne si ich uschoval vo svojej osobnej skrinke. O priamom konaní, to zn. odcudzení hodínok obžalovaným v konaní de facto neexistuje žiaden priamy hmatateľný dôkaz. Výpovede z prípravného konania, skutočnosť, že obžalovaný bol zamestnancom poškodenej, kde by eventuálne mohol prísť do kontaktu s akýmkoľvek tovarom na sklade sú len hypotetické domnienky, nie však priame, ničím nespochybniteľné dôkazy. Obžalovaný ako zamestnanec tiež vedel, že po výstupe z pracoviska prechádza detektorom (zrejme na odhalenie novej krádeže predmetov z priestorov poškodenej spoločnosti), čo rovnako vnáša pochybnosť o tom, prečo by riskoval odhalenie krádeže. Vzhľadom na absenciu dôkazov o vine obžalovaného bolo nadbytočné zaoberať s výškou spôsobenej škody.

Záverom vykonaného dokazovania tak v danom prípade nevytvárajú dostatočný súvislý rad skutočností na seba nespochybniteľne nadväzujúcich, ktoré by vinu obžalovaného preukazovali bez relevantných pochybností; táto v danom prípade ostala po vykonanom dokazovaní iba v rovine pravdepodobnosti či možnosti, ktorá však nevylučuje možnosť spáchania skutku inou osobou ako samotným obžalovaným.

Záverom odvolací súd konštatuje, že opierať výrok o vine iba o nepriame dôkazy možno, avšak len za predpokladu, že tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov, vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré v celku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosť alebo skutočnosť, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodíť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iných záverov – to však v danom prípade absentuje. Nepriame dôkazy vedúce síce k podozreniu voči obžalovanému, nevylučujúce ale reálnu možnosť, že páchatelom mohla byť i iná osoba, nie sú dostatočným podkladom pre uznanie viny obžalovaného (judikát R 38/1970-I).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Pokiaľ ide o návrh obhajoby na prerušenie trestného stíhania v predmetnej trestnej veci, poukazujúc na aktuálne prebiehajúce konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky v súvislosti s pozastavením účinnosti niektorých ustanovení novely Trestného zákona, odvolací súd dodáva:

Počas predmetného trestného konania Národná rada Slovenskej republiky prijala zákon č. 40/2024 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov,

a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, meniaci o.i. aj ustanovenia týkajúce sa hranice výšky škody, čo bude mať v konečnom dôsledku vplyv na posúdenia toho, kedy už ide o trestný čin, a kedy je konanie páchatela len deliktuálnym previnením. Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č.k. PL. ÚS 3/2024-112 z 28.02.2024 pozastavil účinnosť niektorých ustanovení novely Trestného zákona (viď bod 2. výroku predmetného uznesenia).

Obhajoba sa domáhala prerušenia konania, dôvodiac, že podľa novej právnej úpravy s poukazom na hranicu škody už v prípade predmetného skutku nepôjde o trestný čin, a teda neskoršie rozhodnutie by mohlo byť pre obžalovaného priaznivejšie.

Odvolačný súd (vedomý si odlišnej rozhodovacej činnosti rôznych či už odvolacích alebo aj súdov prvého stupňa v otázke obligatórneho prerušenia trestných stíhaní) však nezdieľa názor obhajoby o dôvodnosti prerušenia trestného stíhania. Tunajší odvolací súd sa prikláňa k názoru o nedôvodnosti prerušenia trestného stíhania a vyčkávania na rozhodnutie Ústavného súdu SR v merite veci, a to práve s poukazom na to, že novela č. 40/2024 Z.z. Trestného zákona doposiaľ nenadobudla účinnosť, hoci vstúpila do platnosti zverejnením v Zbierke zákonov SR. Je nevyhnutné rozlišovať medzi platnosťou a účinnosťou právneho predpisu, pričom je to práve inštitút účinnosti právneho predpisu, ktorý zakladá povinnosť prihliadať konajúci súd na už účinný právny predpis, pokiaľ tým môže dôjsť k výhodnejšiemu postaveniu obžalovaného v konaní pred súdom. Až dňom účinnosti je novela súčasťou právneho predpisu, do tohto momentu je novela neaplikovateľná na právne vzťahy. Pokiaľ konkrétna právna norma účinná nie je, resp. jej účinnosť z akéhokoľvek dôvodu nenastala, nejde o právnu normu, ktorá je použiteľná na právne vzťahy, a teda nejde o právnu normu, ktorej použitie by mohlo byť rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej. Okresný súd pri rozhodovaní postupoval podľa právnej normy, ktorá bola účinná v čase rozhodovania a nebral do úvahy právnu normu, ktorá doposiaľ účinnosť nenadobudla, teda právne neaplikovateľnú normu. Obsah právnej normy sa pre súdy mení až vtedy, ak nová právna úprava vstúpi do účinnosti, nakoľko sa až v tomto momente účinne mení obsah právnej normy a vyvoláva právne účinky. Nejedná sa tu o stav, kedy súd nemá „podľa čoho“ rozhodovať, nejde ani o kolíziu dvoch účinných právnych predpisov, v ktorej situácii by mal súd aplikovať práve tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. Všetky ustanovenia Trestného zákona sú účinné, a preto nie je dôvod vyčkávať na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ale v konaní plynule a konzistentne pokračovať. V predmetnej veci preto nie je dôvod pre prerušenie trestného stíhania, a preto odvolací súd vo veci rozhodol bez prerušenia konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.